

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 2 februari 2006

Nr 84—86

INNEHÅLL

Nr		Sidan
84	Statsrådets förordning om förvaltningen av straffverkställighet	293
85	Statsrådets förordning om skydd av arbetstagare mot risker som orsakas av buller	303
86	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av förordningen om utbyte av läkemedel	308

Nr 84

Statsrådets förordning om förvaltningen av straffverkställighet

Given i Helsingfors den 26 januari 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av lagen av den 16 februari 2001 om förvaltning av straffverkställighet (135/2001):

1 kap.

3 §

Allmänna bestämmelser

Avgörande av ärenden

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om straffverkställighetsmyndigheternas uppgifter och organisation samt om utövande av beslutanderätt inom straffverkställighetsmyndigheterna.

De ärenden som skall beslutas i Brottspåföljdsverket avgörs på föredragning, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Generaldirektören för Fångvårdsväsendet som leder Brottspåföljdsverket kan i enstaka fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som någon annanstans än i lag har anförtrotts en tjänsteman vid Brottspåföljdsverket som är underställd generaldirektören.

2 kap.

4 §

Brottspåföljdsverket

Arbetsordning

2 §

Organisation

Vid Brottspåföljdsverket finns enheter så som närmare bestäms i arbetsordningen.

I Brottspåföljdsverkets arbetsordning bestäms närmare om ämbetsverkets uppgifter, organisation och ledning, tjänstemännens uppgifter och vikarier samt beredningen och avgörandet av ärenden vid verket.

5 §

Särskilda behörighetsvillkor för tjänstemännen

Om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag är behörighetsvillkoren för tjänstemän vid Brottspåföljdsverket

1) för generaldirektören för Fångvårdsväsendet och överdirektören för Kriminalvårdsväsendet högre högskoleexamen och förtrogenhet med det straffrättsliga påföljdssystemet samt i praktiken visad ledarförmåga och ledningserfarenhet,

2) för den tjänsteman som i Brottspåföljdsverkets arbetsordning utses till vikarie för Fångvårdsväsendets generaldirektör eller Kriminalvårdsväsendets överdirektör högre högskoleexamen samt i praktiken visad ledarförmåga och ledningserfarenhet.

6 §

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper

Bestämmelser om behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper för tjänster för vilka högskoleexamen är föreskrivna behörighetsvillkor finns i 6 § i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda (424/2003).

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper är

1) för ekonomidirektörer, planeringschefer, överinspektörer och specialplanerare goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i svenska,

2) för informatörer och redaktörer utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i svenska,

3) för tjänstemän som enligt lag, förordningar eller arbetsordningen har till uppgift att föredra eller fatta beslut som gäller individens rättigheter eller skyldigheter eller som hänför sig till rätten att använda maktmedel på grundval av självständig prövning, goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska.

7 §

Tillsättande av tjänster och beviljande av tjänstledighet

Generaldirektören för Fångvårdsväsendet utnämns av statsrådet. Justitieministeriet utnämner överdirektören för Kriminalvårdsväsendet och de tjänstemän som i Brottspåföljdsverkets arbetsordning förordnats till vikarier för generaldirektören eller överdirektören.

Överdirektören för Kriminalvårdsväsendet utnämner de tjänstemän vid Brottspåföljdsverket vilkas huvudsakliga uppgifter hänförlighet till Kriminalvårdsväsendet eller verkställighet av samhällspåföljder samt anställer här avsedd personal i arbetsavtalsförhållande och personal med befattningen som bisyssla. Generaldirektören för Fångvårdsväsendet utnämner andra än ovan i denna paragraf nämnda tjänstemän vid Brottspåföljdsverket samt anställer här avsedd personal i arbetsavtalsförhållande och personal med befattningen som bisyssla.

När beslut om att bevilja Fångvårdsväsendets generaldirektör och Kriminalvårdsväsendets överdirektör tjänstledighet fattas, skall 21 § i statstjänstemannaförordningen (971/1994) tillämpas. Tjänstemän som arbetar som vikarie för Fångvårdsväsendets generaldirektör beviljas tjänstledighet av generaldirektören. Tjänstemän som arbetar som vikarie för Kriminalvårdsväsendets överdirektör beviljas tjänstledighet av överdirektören. Andra tjänstemän vid Brottspåföljdsverket beviljas tjänstledighet av den myndighet som utsett dem.

3 kap.

Kriminalvårdsväsendet

8 §

Organisation

Kriminalvårdsväsendet består av distriktsbyråer. Justitieministeriet beslutar om distriktsbyråernas verksamhetsområden.

9 §

Ledning

Kriminalvårdsväsendets distriktsbyråer leds av en direktör, vars uppgifter och beslutanderätt i tjänsten anges närmare i Kriminalvårdsväsendets arbetsordning, som fastställs av Brottspåföljdsverket. Brottspåföljdsverket utser vikarier för distriktsbyråernas direktörer.

10 §

Avgörande av ärenden

Direktören för en distriktsbyrå avgör på föredragning samtliga ärenden som gäller distriktsbyrån och dess verksamhet och som inte ankommer på någon annan tjänsteman vid Kriminalvårdsväsendet eller någon annan myndighet. I arbetsordningen som fastställs av Brottspåföljdsverket bestäms vilka frågor som kan avgöras utan föredragning. Direktören för en distriktsbyrå kan i enstaka fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som gäller den interna förvaltningen och som någon annanstans än i lag har anförtrots en tjänsteman vid Brottspåföljdsverket som är underställd direktören.

11 §

Företrädande hos myndigheter

Direktören för en distriktsbyrå eller en tjänsteman som representerar honom eller henne företräder distriktsbyrån hos domstolar och andra myndigheter.

12 §

Arbetsordningar

Brottspåföljdsverket fastställer Kriminalvårdsväsendets arbetsordning, som innehåller närmare bestämmelser om Kriminalvårdsväsendets uppgifter och organisation, avgörandet av ärenden utan föredragning, uppgifterna för distriktsbyråernas direktörer och deras beslutanderätt i tjänsten, ärenden som de

tjänstemän som arbetar som föredragande skall avgöra på eget ansvar och utan föredragning samt beredningen och avgörandet av ärenden vid Kriminalvårdsväsendet. Uppgifterna för andra tjänstemän vid distriktsbyråerna än direktören och deras beslutanderätt i tjänsten bestäms i arbetsordningen som fastställs av direktören för distriktsbyrån.

I en distriktsbyrås arbetsordning, som fastställs av direktören för distriktsbyrån, kan ansvarsområden utformas utifrån byråns olika funktioner. I arbetsordningen anges ansvarsområdenas uppgifter och chefer samt tjänstemännens vikarier och vilka tjänstemän som arbetar som föredragande vid distriktsbyrån.

13 §

Personal

Vid Kriminalvårdsväsendet finns direktörs-tjänster och andra tjänster samt personal i arbetsavtalsförhållande. Brottspåföljdsverket beslutar om inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänster vid Kriminalvårdsväsendet.

14 §

Särskilda behörighetsvillkor för tjänstemännen

Om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag är behörighetsvillkoren för tjänstemän vid Kriminalvårdsväsendet

1) för direktören för en distriktsbyrå högre högskoleexamen samt i praktiken visad ledarförmåga,

2) för en biträdande direktör högskoleexamen.

15 §

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper

Bestämmelser om behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper för tjänster för vilka högskoleexamen är föreskrivna behörighetsvillkor finns i 6 § i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda.

För andra tjänstemän än de som avses i 1 mom. vilka enligt lag, förordningar eller arbetsordningen har till uppgift att föredra eller fatta beslut som gäller individens rättigheter eller skyldigheter är behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska.

16 §

Utnämmande myndighet

Justitieministeriet utnämner direktörerna för Kriminalvårdsväsendets distriktsbyråer. Brottspåföljdsverket utnämner de biträdande direktörerna för distriktsbyråerna.

Direktören för en distriktsbyrå utnämner andra tjänstemän vid distriktsbyrån än de som nämns i 1 mom. samt anställer personal i arbetsavtalsförhållande och personal med befattningen som bisyssla.

Om utnämmande till ett tjänsteförhållande för viss tid på högst ett år beslutar den myndighet som är behörig att bevilja tjänstledighet. Om utnämmande till ett tjänsteförhållande för viss tid på över ett år beslutar den myndighet som är behörig att utnämna tjänstemannen till tjänsten i fråga.

17 §

Beviljande av tjänstledighet

Brottspåföljdsverket beviljar direktören för en distriktsbyrå tjänstledighet. Direktören för en distriktsbyrå beviljar övriga tjänstledigheter.

4 kap.

Fångvårdsväsendets regionfängelser

18 §

Organisation

Regionfängelserna är

1) Södra Finlands regionfängelse (med landskapen Nyland, Östra Nyland och Egentliga Tavastland som verksamhetsområde) med Riihimäki stad som huvudsaklig verksamhetsort,

2) Östra Finlands regionfängelse (med landskapen Mellersta Finland, Norra Savolax och Norra Karelen som verksamhetsområde) med Kuopio stad som huvudsaklig verksamhetsort,

3) Sydöstra Finlands regionfängelse (med landskapen Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen, Södra Savolax och Södra Karelen som verksamhetsområde) med S:t Michels stad som huvudsaklig verksamhetsort,

4) Västra Finlands regionfängelse (med landskapen Österbotten, Södra Österbotten, Satakunta, Birkaland, Egentliga Finland och Åland som verksamhetsområde) med Åbo stad som huvudsaklig verksamhetsort,

5) Norra Finlands regionfängelse (med landskapen Mellersta Österbotten, Norra Österbotten, Kajanaland och Lappland som verksamhetsområde) med Uleåborgs stad som huvudsaklig verksamhetsort.

19 §

Ledning

Regionfängelserna leds av regionfängelsets direktör, vars uppgifter och beslutanderätt i tjänsten anges närmare i Fångvårdsväsendets arbetsordning, som fastställs av Brottspåföljdsverket. Brottspåföljdsverket utser vikarier för distriktsbyråernas direktörer.

Placeringsenheterna leds av placeringsenhetens direktör. Fängelserna leds av fängelsets direktör. Närmare bestämmelser om deras uppgifter och beslutanderätt i tjänsten finns i regionfängelsets arbetsordning, som fastställs av direktören för regionfängelset. Direktören för regionfängelset utser vikarier för placeringsenheternas och fängelsernas direktörer.

20 §

Avgörande av ärenden

Direktören för ett regionfängelse avgör på föredragning samtliga ärenden som gäller regionfängelset och dess verksamhet och som inte ankommer på någon annan tjänsteman vid Fångvårdsväsendet eller någon annan myndighet. I arbetsordningen som fastställs av Brottspåföljdsverket bestäms vilka frågor

som kan avgöras utan föredragning. Regionfängelsets direktör kan i enstaka fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som gäller den interna förvaltningen och som någon annanstans än i lag har anförtrotts en tjänsteman vid Brottspåföljdsverket som är underställd direktören.

Direktören för en placeringsenhet och direktören för ett fängelse avgör på föredragning samtliga ärenden som gäller enheten i fråga och dess verksamhet och som inte ankommer på någon annan tjänsteman vid Fångvårdsväsendet eller någon annan myndighet. I arbetsordningen som fastställs av Brottspåföljdsverket bestäms vilka frågor som kan avgöras utan föredragning. Placeringsenhetens direktör och fängelsets direktör kan i enstaka fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som gäller den interna förvaltningen och som någon annanstans än i lag har anförtrotts en tjänsteman som är underställd direktören i fråga.

21 §

Företrädande hos myndighet

Direktören för ett regionfängelse eller en tjänsteman som representerar honom eller henne företräder regionfängelset hos domstolar och andra myndigheter.

22 §

Arbetsordningar

Brottspåföljdsverket fastställer Fångvårdsväsendets arbetsordning. I den bestäms närmare om Fångvårdsväsendets uppgifter och organisation, avgörandet av ärenden utan föredragning, tjänstemännens uppgifter och deras beslutanderätt i tjänsten, ärenden som de tjänstemän som arbetar som föredragande skall avgöra på eget ansvar och utan föredragning samt beredningen och avgörandet av ärenden vid Fångvårdsväsendet.

Direktören för regionfängelset fastställer regionfängelsets arbetsordning. I den bestäms närmare om regionfängelsets uppgifter och organisation, tjänstemännens uppgifter och deras beslutanderätt i tjänsten samt beredningen och avgörandet av ärenden i regionfängelset.

23 §

Personal

Vid ett regionfängelse finns tjänster som direktör för regionfängelset, direktör för en placeringsenhet, direktör för ett fängelse samt andra tjänster och personal i arbetsavtalsförhållande. Brottspåföljdsverket beslutar om inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänsterna som direktör för en placeringsenhet och direktör för ett fängelse. Om inrättande, överföring, indragning och ändring av andra tjänster i regionfängelset beslutar direktören för regionfängelset. Vid inrättande, överföring, indragning eller ändring av en prästtjänst vid Fångvårdsväsendet skall direktören för regionfängelset inhämta det behöriga domkapitlets utlåtande i saken. Brottspåföljdsverket beslutar om inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänster mellan regionfängelserna.

24 §

Tjänstemän som utövar beslutanderätt enligt 1 kap. 8 § i fängelselagen

Tjänstemän som avses i 1 kap. 8 § 1 mom. 4—8 punkten i fängelselagen (767/2005) är

- 1) verkställighetschefen i egenskap av verkställighetsansvarig,
- 2) biträdande direktören i egenskap av sysselsättningssansvarig,
- 3) biträdande direktören i egenskap av säkerhetsansvarig
- 4) fångvårdsschefen i egenskap av tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning,
- 5) specialhandledare, handledare, arbetsledare och väktare i egenskap av tjänstemän i styrnings- och övervakningsuppgifter.

25 §

Särskilda behörighetsvillkor för tjänstemännen

Om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag är behörighetsvillkoren för tjänstemän vid Fångvårdsväsendet

- 1) för en direktör för ett regionfängelse och en direktör för en placeringsenhet högre

högskoleexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och ledningserfarenhet,

2) för en direktör för ett fängelse högre högskoleexamen och förtrogenhet med det straffrättsliga påföljdssystemet samt i praktiken visad ledarförmåga och ledningserfarenhet,

3) för en förvaltningsdirektör, ekonomidirektör, förvaltningschef, ekonomichef, verkställighetschef, säkerhetschef, biträdande direktör, avdelningschef och fängvårdsschef högskoleexamen,

4) för en studiehandledare högre högskoleexamen,

5) för en väktare yrkesexamen för fängvårdsbranschen.

Avvikelser från ovan i 1 mom. 5 punkten angivna behörighetsvillkor för väktare kan i fråga om tidsbestämda, sammanlagt högst två år långa tjänsteförhållanden göras för att säkerställa systemet med arbetspraktik, trygga tillgången på säsongarbetskraft eller av någon annan motsvarande orsak, förutsatt att personen i fråga har sådan skicklighet och förmåga som krävs för att uppgiften skall kunna skötas med framgång. Begränsningen till två år gäller dock inte inlärn timer i arbetet eller arbetspraktik i anslutning till examen i fängvård som avläggs inom ramen för ett tjänsteförhållande för viss tid som väktare.

26 §

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper

Bestämmelser om behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper för tjänster för vilka högskoleexamen är föreskrivna behörighetsvillkor finns i 6 § i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda.

För andra tjänstemän än de som avses i 1 mom. vilka enligt lag, förordningar eller arbetsordningen har till uppgift att föredra eller fatta beslut som gäller individens rättigheter eller skyldigheter eller som hänför sig till rätten att använda maktmedel på grundval av självständig prövning är behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska.

För tjänstemän som arbetar i en tvåspråkig enhet inom regionfängelset är behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska. Direktören för regionfängelset skall se till att det på anstalten finns ett tillräckligt antal tjänstemän som behärskar finska och ett tillräckligt antal tjänstemän som behärskar svenska.

27 §

Utnämmande myndighet

Justitieministeriet utnämner direktörerna för regionfängelserna.

Brottspåföljdsverket utnämner direktörerna för placeringsenheterna och direktörerna för fängelserna.

Direktören för regionfängelset utnämner de tjänstemän som är direkt underställda honom eller henne samt de tjänstemän som arbetar som vikarie för placeringsenheternas direktörer och fängelsernas direktörer.

Direktören för placeringsenheten och direktören för fängelset utnämner de tjänstemän som arbetar som vikarie för dem med undantag av tjänstemän som är underställda dem samt anställer personal i arbetsavtalsförhållande och personal med befattningen som bisyssla.

Om utnämning av pastorer som hör till den evangelisk-lutherska kyrkan föreskrivs särskilt. Då Fängvårdsväsendets gemensamma prästtjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid tillsätts ger direktören för regionfängelset i fråga ett utlåtande om sökandena till den utnämmande myndigheten. Brottspåföljdsverket beslutar om tillsättandet av Fängvårdsväsendets gemensamma pastorstjänst som är en prästtjänst inom den ortodoxa kyrkan. Pastorn utses av biskopen i stiftet sedan biskopen inhämtat utlåtande om sökandena av direktören för regionfängelset.

Om utnämning till tjänsteförhållande för viss tid på högst ett år beslutar den myndighet i vars behörighet det ingår att bevilja tjänstledighet. Om utnämning till tjänsteförhållande för viss tid på över ett år beslutar den myndighet i vars behörighet det ingår att utnämna en tjänsteman för tjänsten. Om utnämning för viss tid till tjänsten som

evangelisk-luthersk pastor utfärdas särskilda bestämmelser. En pastor i den ortodoxa kyrkan utnämns för viss tid av biskopen i stiftet.

28 §

Beviljande av tjänstledighet

Brottspåföljdsverket beviljar direktören för ett regionfängelse tjänstledighet. Direktören för ett regionfängelse beviljar direktören för en placeringsenhet och direktören för ett fängelse samt de tjänstemän som är direkt underställda honom eller henne tjänstledighet. Direktören för en placeringsenhet och direktören för ett fängelse beviljar dem underställda tjänstemän tjänstledighet.

5 kap.

Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet

29 §

Organisation

För fångarnas hälsovård finns det vid Fångvårdsväsendet i varje regionfängelse en poliklinik. I anslutning till regionfängelset kan det finnas ett sjukhus med riksomfattande uppgifter.

Den huvudsakliga verksamhetsorten för Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet är Tavastehus stad.

30 §

Ledning

Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet leds av ledande överläkaren. Han eller hon är chef för Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet. Närmare bestämmelser om ledande överläkarens uppgifter och beslutanderätt i tjänsten finns i Fångvårdsväsendets arbetsordning, som fastställs av Brottspåföljdsverket. Brottspåföljdsverket utser vikarierna för ledande överläkaren.

Regionfängelsernas polikliniker leds av en regionöverläkare. Sjukhusen leds av en överläkare. Om uppgifterna för regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus och

deras beslutanderätt i tjänsten bestäms närmare i arbetsordningen för Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet, som fastställs av ledande överläkaren. Ledande överläkaren utser vikarierna för regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus.

31 §

Avgörande av ärenden

Ledande överläkaren vid Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet avgör på föredragning ärenden som gäller enheten och dess verksamhet och som inte ankommer på någon annan tjänsteman vid Fångvårdsväsendet eller någon annan myndighet. Ledande överläkaren kan i enstaka fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som gäller den interna förvaltningen och som någon annanstans än i lag har anförtrots en tjänsteman vid Brottspåföljdsverket som är underställd överläkaren.

Regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus avgör på föredragning ärenden som gäller den enhet de leder och dess verksamhet och som inte ankommer på någon annan tjänsteman vid Fångvårdsväsendet eller någon annan myndighet. I arbetsordningen som fastställs av Brottspåföljdsverket bestäms vilka frågor som kan avgöras utan föredragning. Regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus kan i enstaka fall förbehålla sig beslutanderätten i frågor som gäller den interna förvaltningen och som någon annanstans än i lag har anförtrots en tjänsteman som är underställd överläkaren i fråga.

32 §

Företrädande hos myndigheter

Ledande överläkaren eller en tjänsteman som representerar honom eller henne företräder hälsovårdsenheten hos domstolar och andra myndigheter.

33 §

Arbetsordningar

Den arbetsordning som avses i 22 § 1 mom.

och som gäller hela Fångvårdsväsendet gäller även Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet.

Ledande överläkaren fastställer arbetsordningen för Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet. I arbetsordningen finns närmare bestämmelser om hälsovårdsenhetens uppgifter och organisation, tjänstemännens uppgifter och deras beslutanderätt i tjänsten samt beredningen och avgörandet av ärenden vid hälsovårdsenheten.

34 §

Personal

Vid Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet finns en tjänst som ledande överläkare och tjänster som regionalöverläkare och överläkare samt andra tjänster och personal i arbetsavtalsförhållande. Brottspåföljdsverket beslutar om inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänsterna som regionöverläkare och överläkare som leder ett sjukhus. Om inrättande, överföring, indragning och ändring av andra tjänster vid hälsovårdsenheten beslutar ledande överläkaren. Brottspåföljdsverket beslutar om inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänster mellan hälsovårdsenheten och regionfängelserna.

35 §

Särskilda behörighetsvillkor för tjänstemännen

Behörighetsvillkor för hälsovårdstjänster vid Fångvårdsväsendet är lämplig examen och rätt att tjänstgöra som legitimerad yrkesutbildad person eller yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning så som särskilt föreskrivs.

Dessutom krävs

1) av ledande överläkaren specialistläkar-examen och administrativ erfarenhet samt i praktiken visad ledarförmåga och ledningserfarenhet,

2) av regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus specialistläkar-examen och administrativ erfarenhet samt i praktiken visad ledarförmåga,

3) av en överläkare och en biträdande överläkare specialistläkar-examen,

4) av en övertandläkare specialisttandläkar-examen,

5) av en hälsovårdsinspektör högre högskoleexamen och yrkesexamen inom hälsovård,

6) av en överskötare magisterexamen i hälsovetenskaper eller kandidatexamen i hälsovård samt sjukskötarexamen,

7) av en avdelningsskötare magisterexamen i hälsovetenskaper, kandidatexamen i hälsovård och sjukskötarexamen, special-examen för sjukskötare eller sjukskötarexamen och utöver examen dessutom tillräcklig utbildning inom förvaltning och arbetsledning.

36 §

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper

Bestämmelser om behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper för tjänster för vilka högskoleexamen är föreskrivna behörighetsvillkor finns i 6 § i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda.

För andra tjänstemän än de som avses i 1 mom. vilka enligt lag, förordningar eller arbetsordningen har till uppgift att föredra eller fatta beslut som gäller individens rättigheter eller skyldigheter eller som hänför sig till rätten att använda maktmedel på grundval av självständig prövning är behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska.

För tjänstemän som arbetar i en tvåspråkig enhet inom Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet är behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska. Ledande överläkaren skall se till att det i enheten finns ett tillräckligt antal tjänstemän som behärskar finska och ett tillräckligt antal som behärskar svenska.

37 §

Utnämmande myndighet

Justitieministeriet utnämner ledande överläkaren. Brottspåföljdsverket utnämner regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus. Ledande överläkaren utnämner de

tjänstemän som är direkt underställda honom eller henne samt de tjänstemän som arbetar som vikarie för regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus. Regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus utnämner de tjänstemän som arbetar som vikarie för dem med undantag av tjänstemän som är underställda dem samt anställer personal i arbetsavtalsförhållande och personal med befattningen som bisyssla.

Om utnämmande till ett tjänsteförhållande för viss tid på högst ett år beslutar den myndighet som är behörig att bevilja tjänstledighet. Om utnämmande till ett tjänsteförhållande för viss tid på över ett år beslutar den myndighet som är behörig att utnämna tjänstemannen till tjänsten i fråga.

38 §

Beviljande av tjänstledighet

Brottspåföljdsverket beviljar ledande överläkaren tjänstledighet. Ledande överläkaren beviljar regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus tjänstledighet. Regionöverläkaren och den överläkare som leder ett sjukhus beviljar dem underställda tjänstemän tjänstledighet.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

39 §

Särskilda bestämmelser om tillsättandet av tjänster på brottspåföljdsområde

När tjänster vid Brottspåföljdsverket, Kriminalvårdsväsendet och Fångvårdsväsendet tillsätts, tas särskild hänsyn till sökandens personliga lämplighet för uppgifter på brottspåföljdsområdet.

Ett utlåtande av rättsskyddscentralen för hälsovården kan inhämtas om en sökande som är yrkesutbildad inom hälso- och sjukvården.

När tjänster tillsätts skall uppmärksamhet fästas vid att tjänsteuppdrag som kräver användning av finska respektive svenska kan fördelas så att uppdragen utförs av personer som behärskar språket i fråga.

40 §

Skötande av uppgifter vid andra verksamhetsenheter

Brottspåföljdsverket kan bestämma att en distriktsbyrå vid Kriminalvårdsväsendet skall sköta även andra distriktsbyråers uppgifter och att ett regionfängelse skall sköta även uppgifter som hör till andra regionfängelser eller Fångvårdsväsendets hälsovårdsenhet.

Direktören för en distriktsbyrå vid Kriminalvårdsväsendet kan bestämma att en tjänsteman underställd honom eller henne skall sköta sådana uppgifter som ankommer på en annan distriktsbyrå eller ett regionfängelse och som inte omfattar utövande av offentlig makt. Direktören för ett regionfängelse eller ledande överläkaren vid en hälsovårdsenhet kan bestämma att en tjänsteman underställd honom eller henne skall sköta sådana uppgifter som ankommer på en annan distriktsbyrå, ett annat regionfängelse eller hälsovårdsenheten och som inte omfattar utövande av offentlig makt. Tjänstemannen i fråga och verksamhetsenheterna skall sinsemellan avtala om en uppgiftshelhet som sköts på detta sätt och tjänstemannens befogenheter.

41 §

Identitetskort

Tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande vid Brottspåföljdsverket, Kriminalvårdsväsendet och Fångvårdsväsendet skall ha ett identitetskort utfärdat av ämbetsverket eller anstalten. Närmare föreskrifter om identitetskortet och dess användning meddelas av Brottspåföljdsverket.

7 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

42 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2006.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 22 mars 2001 om förvaltningen av straffverkställighet (275/2001) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

43 §

Övergångsbestämmelser som gäller behörighetsvillkor

Den som när denna förordning träder i kraft har utnämnts till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som biträdande direktör, biträdande vaktchef, förvaltningschef, avdelningschef, ekonomidirektör, ekonomichef, chef för arbetskoloni eller vaktchef vid Fångvårdsväsendet bevarar sin behörighet för motsvarande uppgifter vid Fångvårdsväsendet även efter förordningens ikraftträdande.

Den som när denna förordning träder i kraft har utnämnts till en tjänst som övervaktare eller avlagt fångvårdsexamen eller motsvarande tidigare examen är behörig till en tjänst som fångvårdschef.

Den som när denna förordning träder i kraft har utnämnts till en tjänst inom Fångvårdsväsendet där han eller hon sköter chefsupp-

gifter inom handledningen av fångar är behörig till en tjänst som fångvårdschef.

Den som när denna förordning träder i kraft sköter styrnings- eller övervakningsuppgifter enligt 24 § 5 punkten under beteckningen vaktare, i ett tjänsteförhållande som uppkommit före förordningens ikraftträdande och som inte uppfyller behörighetsvillkoren för vaktare enligt 25 § 1 mom. 5 punkten kan utan hinder av vad som föreskrivs i förordningen fortsätta att sköta uppgifterna i ett tjänsteförhållande för viss tid högst till den 30 september 2009.

Den som när denna förordning träder i kraft har utnämnts till en tjänst vid Brottspåföljdsverket, Kriminalvårdsväsendet och Fångvårdsväsendet bevarar sin behörighet beträffande språkkunskaper till en sådan tjänst med motsvarande uppgifter som han eller hon var behörig till beträffande språkkunskaper innan förordningen trädde i kraft.

44 §

Vissa tjänster vid Fångvårdsväsendet i övergångsskedet

Brottspåföljdsverket inrättar och ändrar de gemensamma tjänster inom Fångvårdsväsendet som vid inrättandet av regionfängelserna och hälsovårdsenheterna skall placeras vid dem.

Helsingfors den 26 januari 2006

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Regeringssekreterare Anne Hartoneva

Nr 85

Statsrådets förordning**om skydd av arbetstagare mot risker som orsakas av buller**

Given i Helsingfors den 26 januari 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 39 § i arbetarskyddslagen av den 23 augusti 2002 (738/2002):

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att skydda arbetstagarna mot sådana risker och olägenheter i arbetet som orsakas eller kan orsakas av exponering för buller.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på arbete på vilket arbetarskyddslagen (738/2002) tillämpas och i vilket arbetstagarna exponeras eller kan exponeras för buller som orsakas av arbetet.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *ljudets spetstryck* toppdetektorns C-vägd värde,
- 2) *daglig bullerexponering* den A-vägd ljudnivå som under en åttatimmars nominell arbetsdag ger samma exponering som exponerande buller inklusive impulsbuller,
- 3) *bullerexponering per vecka* en genomsnittlig daglig bullerexponering räknad på basis av fem arbetsdagar.

4 §

Insats- och gränsvärden för exponering

Det lägre insatsvärdet för daglig bullerexponering är 80 dB och det högre insatsvärdet är 85 dB. Det lägre insatsvärdet för ljudets spetstryck är 112 Pa och det högre insatsvärdet är 140 Pa.

Gränsvärdet för daglig bullerexponering är 87 dB. Gränsvärdet för ljudets spetstryck är 200 Pa.

Vid tillämpning av 2 mom. skall inverkan av arbetstagarens personliga hörselskydd beaktas. Vid tillämpning av 1 mom. beaktas inverkan av dylika skydd inte.

5 §

Gränsvärden för betydligt varierande buller

Under ändamålsenligt motiverade förhållanden kan man för ett arbete där arbetstagarens dagliga exponering för buller varierar betydligt från en arbetsdag till en annan, i stället för det dagliga gränsvärde som föreskrivs i 4 §, använda ett veckovärde förutsatt att den bullerexponering per vecka som påvisats med tillräcklig uppföljning inte överstiger gränsvärdet för exponering, 87 dB, och att de risker och olägenheter som hör samman med arbetet kan minimeras.

6 §

Utredning och identifiering av bullerexponering

Arbetsgivaren skall utreda arbetstagarnas eventuella exponering för buller och i enlighet därmed identifiera de faktorer som orsakar buller.

7 §

Bedömning och mätning av exponering

Arbetsgivaren skall bedöma och vid behov mäta arbetstagarens exponering för buller. Vid bedömningen av mätresultat skall inexakthet i mätningarna beaktas.

8 §

Metoder för bedömning och mätning

Bedömning och mätning av exponering för buller skall planeras och genomföras på ett ändamålsenligt sätt samt vid behov upprepas. Den som utför bedömningen eller mätningen skall vara sakkunnig inom företagshälsovården eller någon annan person som har nödvändig förmåga och kunskap att bedöma och mäta buller. Vid bedömning och mätning av exponering skall sådana metoder och sådan utrustning användas som lämpar sig för de rådande förhållandena. Metoderna och utrustningen skall vara sådana att de lämpar sig för fastställande av det spetstryck samt den bullerexponering per dag och vecka som nämns i 3 § samt för konstaterande av huruvida de värden som föreskrivs i 4 § överskridits. Vid mätning av exponering skall särskild vikt fästas vid bullrets egenskaper, exponeringens varaktighet samt arbetsmiljön och mätutrustningens egenskaper.

Om mätningen eller bedömningen grundar sig på provtagning skall resultatet av mätningen eller bedömningen representera arbetstagarens personliga exponering.

9 §

Bevarande av uppgifter om exponering

Arbetsgivaren skall bevara uppgifterna om

bedömda och uppmätta exponeringsnivåer så länge det kan vara nödvändigt med tanke på bedömning och förebyggande av arbetstagarnas exponering för buller från det aktuella bedömnings- och mätningsojektet.

I fråga om bevarande av patientuppgifter bestäms särskilt.

10 §

Bedömning av olägenheter och risker

Arbetsgivaren skall på basis av sådan utredning och sådant fastställande som avses i 6 och 7 § bedöma vilken betydelse olägenheter och risker har för arbetstagarnas säkerhet och hälsa (*riskbedömning*). Arbetsgivaren skall inneha resultatet av riskbedömningen, vilket han kan ta in i en arbetsplatsutredning eller andra utredningar. Arbetstagaren skall ha möjlighet att få information om resultatet av bedömningen.

Riskbedömningen skall hållas uppdaterad och ses över speciellt om det sker med tanke på riskbedömningen betydande förändringar i arbetsmetoder eller arbetsförhållanden eller då en uppföljning av arbetstagarens hälsotillstånd visar att det är nödvändigt.

11 §

Omständigheter som skall beaktas vid riskbedömning

Arbetsgivaren skall vid bedömningen av risker i synnerhet beakta

1) exponeringens nivå, typ och varaktighet,
2) insatsvärden och gränsvärden för exponering,

3) effekter på hälsa och säkerhet för de arbetstagare som i företagshälsovården konstaterats vara särskilt utsatta för buller,

4) i mån av möjlighet, sådana effekter på arbetstagarnas hälsa och säkerhet som orsakas av de kombinerade effekterna av buller och för innerörat toxiska ämnen i anslutning till arbetet eller av buller och vibrationer,

5) sådana indirekta effekter av de kombinerade effekterna av buller och varningssignaler eller buller och andra faktorer vilka kan påverka arbetstagarens hälsa och säkerhet,

6) uppgifter om bulleremission som tillverkare av tekniska anordningar tillhandahåller,

7) möjlighet att använda alternativ arbetsutrustning som minskar exponeringen för buller,

8) exponering för buller i förhållanden där arbetstagaren på grund av arbetet och på order från arbetsgivaren vistas utöver den ordinarie arbetstiden,

9) annan information som är betydelsefull för riskbedömningen, såsom information som erhållits i samband med uppföljningen av arbetstagarens hälsotillstånd eller ur publikationer i branschen,

10) möjlighet att använda ändamålsenligt hörselskydd.

12 §

Förebyggande eller minskning av exponering

Arbetsgivaren skall avlägsna risker och olägenheter för arbetstagarens hälsa eller säkerhet till följd av exponering för buller eller, om detta inte är möjligt, minimera dem med beaktande av den tekniska utvecklingen och åtgärder som står till förfogande för att förebygga eller minska risken eller olägenheten.

Arbetsgivaren skall vid förebyggande och minskande av bullerexponering särskilt beakta:

1) arbetsmetoder som medför mindre exponering för buller,

2) sådana ändamålsenliga arbetsredskap som med beaktande av arbetets natur orsakar så lite buller som möjligt,

3) service- och underhållsprogram för arbetsutrustning, arbetsplatser samt anordningar och sådana system i anslutning till anordningarna som används på arbetsplatsen,

4) planering av arbetsplatser och platser där arbetet utförs,

5) handledning för arbetstagarna om hur arbetsredskapen används rätt och säkert för att minska exponeringen för buller till en så låg nivå som möjligt,

6) tekniskt minskande av bullret genom användning av t.ex. ljuddämpning, isolering, bullerskydd, inkapsling eller ljudabsorberande täckning,

7) begränsning av varaktigheten och styrkan hos bullerexponeringen,

8) planering av arbetet så att bullerexponeringen med beaktande av tillräcklig tid för

vila tidvis minskar eller avbryts i mån av möjlighet.

Om arbetstagaren på grund av arbetets natur har tillgång till ett vilrum som arbetsgivaren ansvarar för, skall arbetsgivaren se till att bullret i detta utrymme minskar till en nivå som användningen av utrymmet samt omständigheterna förutsätter.

13 §

Åtgärder när insatsvärdena överskrids

Om en arbetstagares exponering för buller överskrider det lägre insatsvärde som föreskrivs i 4 § 1 mom. skall arbetsgivaren se till att arbetstagaren har tillgång till personliga hörselskydd.

Om en arbetstagares bullerexponering motsvarar eller överskrider det högre insatsvärde som föreskrivs i 4 § 1 mom. skall arbetsgivaren förse arbetstagaren med personliga hörselskydd som arbetstagaren skall använda.

Arbetsgivaren skall i sådana situationer som avses i 2 mom. med till buds stående medel genom nödvändiga åtgärder försäkra sig om att hörselskydden används ändamålsenligt samt att åtgärdernas effektivitet granskas.

Om val av hörselskydd bestäms särskilt.

Arbetsgivaren skall på lämpligt sätt märka ut de områden där arbetstagare kan komma att exponeras för buller som överskrider det högre insatsvärde om vilket föreskrivs i 4 § 1 mom. Dessa områden skall även avgränsas och tillträdet till dem begränsas om det är tekniskt möjligt och det anses nödvändigt med tanke på en eventuell exponering.

14 §

Åtgärder när gränsvärdena överskrids

Om en arbetstagares exponering för buller överskrider gränsvärdet i 4 § 2 mom., skall arbetsgivaren omedelbart vidta åtgärder för att minska exponeringen så att den ligger under gränsvärdet.

Arbetsgivaren skall klarlägga orsakerna till överskridningen av det gränsvärde som föreskrivs i 4 § 2 mom. och göra nödvändiga ändringar i skyddsåtgärderna och de förebyg-

gande åtgärderna för att undvika ett nytt överskridande.

15 §

Bullerbekämpningsprogram

Om arbetstagarens bullerexponering överskrider det högre insatsvärde som föreskrivs i 4 § 1 mom. skall arbetsgivaren utgående från riskbedömningen upprätta och genomföra ett bullerbekämpningsprogram i syfte att reducera bullerexponeringen med särskild uppmärksamhet på de förebyggande åtgärder som nämns i 12 §.

16 §

Särskilt exponerade arbetstagare

Arbetsgivaren skall vidta ändamålsenliga åtgärder för att skydda hälsan och säkerheten för arbetstagare som enligt företagshälsovården är särskilt exponerade för buller.

17 §

Granskning av åtgärder

Om en läkare eller någon annan yrkesutbildad person inom företagshälsovården i samband med företagshälsovårdens uppföljning eller någon annan uppföljning av arbetstagarnas hälsotillstånd hos en arbetstagare konstaterar en hörselskada som sannolikt är en följd av exponering för buller i arbetet, skall arbetsgivaren granska de åtgärder som föreskrivs i 10, 12—15 §.

Arbetsgivaren skall vid granskning av de åtgärder som avses i 1 mom. beakta de anvisningar som en yrkesutbildad person inom företagshälsovården eller någon annan tillräckligt kompetent person eller en behörig myndighet givit om avlägsnande eller minskande av olägenhets- eller riskfaktorer.

I de anvisningar om avlägsnande eller minskande av olägenhets- eller riskfaktorer som avses i 2 mom. kan tas in en uppmaning att förflytta arbetstagaren till arbetsuppgifter som inte medför risk för ytterligare exponering.

18 §

Undervisning och handledning för arbetstagarna

Arbetsgivaren skall ge de arbetstagare som i sitt arbete exponeras för buller vilket motsvarar eller överskrider det lägre insatsvärde som föreskrivs i 4 § 1 mom. tillräcklig information om resultaten av den riskbedömning som avses i 10 § samt undervisning och handledning i synnerhet om följande:

- 1) olägenhets- och riskfaktorernas natur,
- 2) de förhållanden där buller förekommer samt om hur man avlägsnar eller minimerar de risker och olägenheter som orsakas av buller,
- 3) insatsvärden och gränsvärden för bullerexponering,
- 4) bedömnings- och mätresultat av exponering samt om deras betydelse,
- 5) rätt användning av hörselskydd,
- 6) identifiering och rapportering av skador och symptom som orsakas av buller,
- 7) trygga arbetsmetoder som minskar bullerexponeringen,
- 8) företagshälsovården och dess verksamhet samt om föreskrivna hälsoundersökningar.

19 §

Samarbete

Beträffande samarbete och information mellan arbetsgivare och arbetstagare bestäms särskilt.

20 §

Uppföljning av hälsotillstånd

Om uppföljning av arbetstagarens hälsotillstånd föreskrivs särskilt i lagstiftningen om företagshälsovård.

21 §

Undantag

I arbete där en fullständig och behörig användning av personliga hörselskydd på grund av arbetets natur sannolikt skulle

orsaka större fara för hälsan och säkerheten än om hörselskydd inte användes, får avvikelser göras från vad som föreskrivs i 13 § 1—3 mom. samt i 14 §.

Behovet och omfattningen av undantag bedöms och motiveras skriftligt fall för fall i samband med riskbedömningen. Arbetsgivaren skall till grund för undantaget skaffa ett åtgärdsförslag av en yrkesperson eller sakkunnig inom företagshälsovården. Undantag kan göras endast i den omfattning det är nödvändigt. Arbetsgivaren skall bevara riskbedömningens resultat enligt vad som bestäms i 9 §.

När undantag görs, skall arbetsgivaren sörja för en effektiv uppföljning av hälsotillståndet hos den arbetstagare som exponeras för buller.

Arbetsgivaren skall anmäla om undantaget till den behöriga arbetarskyddsmyndigheten. Arbetsgivaren skall också anmäla till arbetstagaren i fråga och till den behöriga arbetar-

skyddsfullmäktigen om undantaget och dess grunder samt om sättet att effektivt uppfölja hälsotillståndet.

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2006.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 22 december 1993 om skydd av arbetstagare mot risker och men vid exponering för buller under arbete (1404/1993).

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas denna förordning emellertid i musik- och underhållningsbranschen från och med den 15 februari 2007. Ända till den dagen följer branschen statsrådets beslut om skydd av arbetstagare mot risker och men vid exponering för buller under arbete (1404/1993).

Helsingfors den 26 januari 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Regeringssekreterare *Tuula Andersin*

Nr 86

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om ändring av förordningen om utbyte av läkemedel**

Given i Helsingfors den 23 januari 2006

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
fogas till social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 3 mars 2003 om utbyte av
läkemedel (210/2003) en ny 2 a § som följer:

2 a §

Innehavaren av försäljningstillståndet för
ett läkemedelspreparat skall foga till utred-
ningen som avses i 57 c § 2 mom. 3 punkten
i läkemedelslagen ett intyg av ett registrerat
patentombud över följande:

1) att tillverkningsmetoden för läkemedels-
preparatets aktiva substans skyddas av ett
patent som är giltigt i Finland, i fråga om
vilket ansökan har gjorts eller kan anses ha
blivit gjord före 1995 och i fråga om vilket
patentbarheten hos tillverkningsmetoden har
baserat sig på att den substans som tillverkats
varit ny, eller av ett tilläggsskydd som
grundar sig på ett dylikt patent;

2) namnet på den aktiva substansen och det
datum fram till vilket det patent eller det
tilläggsskydd som avses i 1 punkten är giltigt;
och

3) att läkemedelspreparatets aktiva sub-
stans har ett giltigt produktpatent eller ett
därpå baserat tilläggsskydd i minst fem stater
som hör till Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet.

Denna förordning träder i kraft den 1
februari 2006.

Helsingfors den 23 januari 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Överläkare Terhi Hermanson